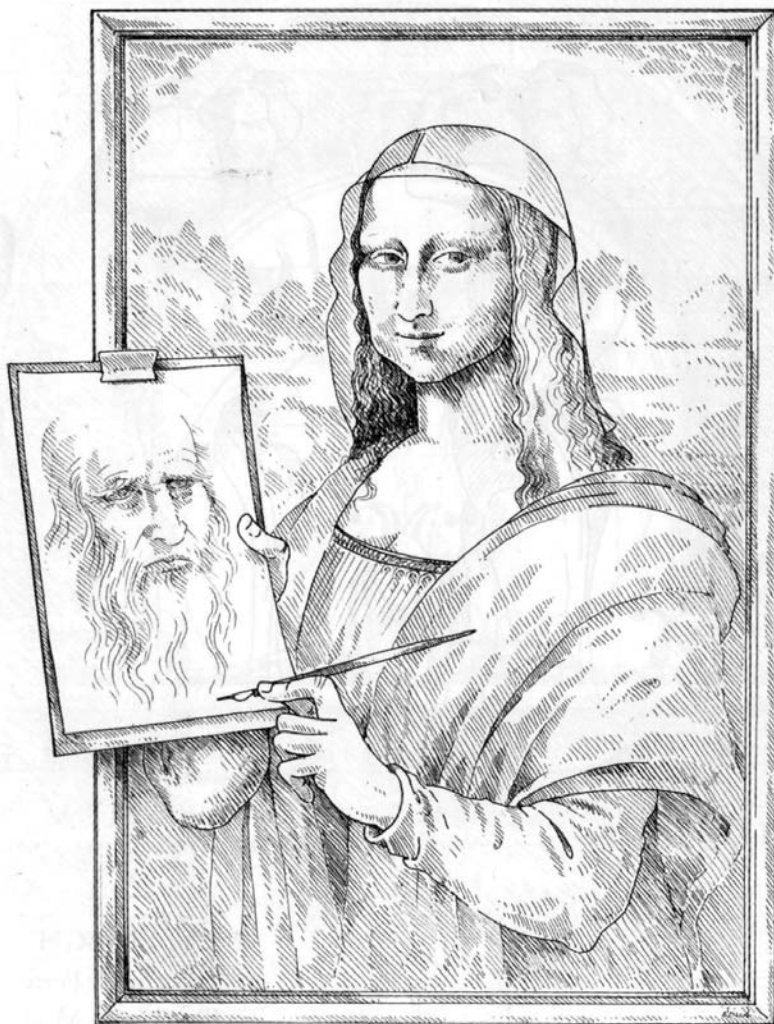

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XIX. évfolyam 4. szám - 2009. december 16.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2009. november 17-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály	Diákok	Szülők
L-ME	Janicsek Csaba	–
NOVA	Varga Ádám	Alexovics Heléna
HaRibó	–	–
MannA	Hahn Zsófia	Dede Katalin
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	Szabó András	Szabóné Nagy Ágnes
ZOÉ	–	–
CLASS	Sebők Luca	Dr. Márton István
NEON	Trafikant András	Halmos Júlia
Poligon	Fekete Dorottya	–
ADSL	Pivarnyik Balázs	–
Színe-JáVa	–	–
TiBor	Molnár Péter Miklós	Bartokné S. Tóth Krisztina
GamMa	–	–
Non-stop	–	Szegedi István
ALL-GO	Roder András	Roder Tünde
euFóriA	–	–
PoliFoM	–	
PoliFITtech	–	
WeKing	–	
Tanerók	Fekete Ádám, Jakab Judit, Kalina Yvette, Szász Kata	
Vendégek:	Láng Andrea (tanár), Frózsi-Nánássy Áron (Fibonacci), Raman S. Szilveszter (TiBor), Philipp Hanna és Lukács Laura (MannA), Máthé Lőrinc	

Napirend:

1. Láng Andrea beszámolt a PoliDominó-programról (ld. melléklet). A Politechnikum a vele szomszédos Dominó Általános Iskolával közösen elnyert egy kortárs segítő programot támogató pályázatot, mely a különböző kultúrájú, gondolkodásmódú, neveltetésű, motivációjú gyerekeknek segít közelíteni egymáshoz. A novemberben induló és áprilisisig tartó hétfői programok – melyeket pszichológus is segíti – közös filmkészítést, sportolást, beszélgetéseket, azaz közös élményeket és tapasztalatokat nyújtanak a résztvevőknek a jó kapcsolat kialakítása reményében. A 13-18 éves korosztályt célzó projektről az osztályidőn hallhatnak bővebb tájékoztatást diákjaink.

2. Ugyancsak Láng Andrea tájékoztatott a diákaktivista csoport megalakulásáról a Politechnikumban (ld. Poligráf, 2009. 3. szám.) A jelöltállításkor, valamint a szavazás lebonyolításakor némi hiba csúszott a rendszerbe, amiről a pedagógiai koordinátor beszámolt. A felülről jövő kezdeményezés megvalósításának és működtetésének feltételeibe az IT nem szól bele, így mindennemű döntés joga és felelőssége a kitalálóé.

3. A mediációról mint a konfliktuskezelés – a Politechnikumban még nem széles körben elterjedt – viszonylag új módszeréről hallhattunk Láng Andreától és Kalina Yvette-től (ld. még Poligráf, 2009. 3. szám). A korábbi megállapítások új aspektusokkal egészültek ki, illetve nyomatékokat kaptak:

- mediációs folyamatban minden érintett önként vesz részt;
- minden résztvevőre vonatkozik a titoktartás kötelezettsége;
- a mediációt megismerők a személyes konfliktusaikat is árnyaltabban tudják kezelni, tehát segít az önismeretben;
- a közelmúltban megszűnt tantárgyfelelősség hiányát is tudja pótolni valamennyire.

4. Az előző IT-ülésem már hallhattunk az Iskolabírószék Szervezeti Működési Szabályzatában tervezett változtatásokról. A szavazóképes tagság a következő módosításokat hagyta jóvá:

Bevezetés 1.a. „Az Iskolabírószék fegyelmi ügyekben kompetens intézmény, ahová fegyelmi vagy fellebbviteli esetekben lehet fordulni. Működésében teljes függetlenséggel bíró testület.”

II/1. „Az Iskolabírószéknek címzett panasz csak írásban adható be. Bármely iskolapolgár adhat be panaszt. A Bírószék tanári titkára hivatott azt átvenni, ő felel az ügy elindításáért.

a, A három tanárbíró közös döntése lehet az is, hogy nem látnak okot bírósági tárgyalás megtartására, illetve a panaszolt esemény megoldására a mediációt tartják alkalmasabbnak. Amennyiben ezt mindkét fél elfogadja, az ügy átkerül a pedagógiai koordinátorhoz. A bírósági tárgyalást abban az esetben sem kell megtartani, ha a mediációt az egyik vagy mindkét fél elutasítja és ragaszkodik a tárgyaláshoz.

b, Amennyiben a panasz kérések, illetve igazolatlan hiányszások miatt érkezik, a tárgyalás csak akkor folytatható le, ha az osztályfőnökök az iskolai szabályzatban leírtak szerint jártak el, és ezt írásos anyagokkal igazolják. Ezek hiányában a Bírószék titkára visszautasítja a panaszt.”

5. Kalina Yvette tájékoztatta az ülés résztvevőit, hogy a tutorok (ld. Yvette cikke a tutoriális rendszerről a Poligráf 2009/3. számában) kiválasztása, alapképzése megtörtént. 23-ra bővült az eredetileg 16 fős lista. A párok kialakítására és a szerződéskötésekre még ebben az évben sor kerül, és legkésőbb a második félévtől elkezdődik a munka.

Szász Kata azzal egészítette ki az iskolai tanulást érintő témát, hogy az önkéntes tanulószoba intézménye is beindulhatna (erről a CLASS osztály tagjai már gondolkodnak), más hozzászólásból pedig az derült ki, hogy önszerveződő, alkalmi tanulószoba már több osztályban, csoportban működik.

6. A politechnikumi pontversenyről (ideiglenes munkanevén a Sorolóról) beszélgettünk a rendszer kidolgozóitól által eljuttatott munkaanyag alapján. Egy olyan – az iskolai díjazási szisztémát is átalakító – sok szempontú, egyéneket és osztályokat is érintő versengés részleteiről kaptunk hírt, mely a közösségi értékeket is hangsúlyozza és a versenyszellemet is erősíti. Középpontjában a tanulás mint érték áll, de tágan értelmezve azt, azaz nemcsak az iskolai tananyagok elsajátítására vonatkozik, hanem más tevékenységeket (pl. zenetanulás, tutori szerep, az elfogadás megtanulása, sportteljesítmények stb.) is honorál egy átgondolt pontrendszer szerint. A készülő, az egész iskola működését átható erőpróba részletei hamarosan a nyilvánosság elé kerülnek, a kimunkáló bizottság a második félévtől szeretné működtetni. A pontozási rendszer a kidolgozók értékrendjét tükrözi. Esetleges aránytalanságai csak a gyakorlatban derülhetnek ki, ezért az IT a

részletek, a ponthatárok minősítésével nem kívánt foglalkozni, viszont üdvözölte a kezdeményezést. Néhány ötletet viszont megfontolásra ajánl: a dohányzás tilalmának megszegése és a bérlet elvesztése is érvényesüljön pontlevonásokban; a sportrendezvényeken való részvétel is legyen befolyásoló tényező, illetve a „tól-ig” ponthatárok helyett konkrét megfogalmazások lennének.

Legközelebb 2009. december 15-én találkozunk a könyvtárban. Reméljük, sokan hoznak magukkal mézeskalácsot vagy egyéb finomságot az ülés ünnepívé tétele érdekében.

Budapest, 2009. november 18.

Jakab Judit, jegyző

Melléklet

A PoliDominó-projekt bemutatása

Programunk keretében Budapest társadalmi-kulturális és gazdasági szempontból igen jelentős különbségeket mutató belső-ferencvárosi településrészén két egymással közvetlenül szomszédos, azonban tanulói összetételében igen eltérő iskolájának együttműködését kívánjuk javítani kortárs segítői hálózat kialakításával, a diákok konfliktuskezelési készségeinek fejlesztésével, a fiatalok egymással szembeni előítéletes magatartásformáinak visszaszorításával.

[...]

A kerület belső, rehabilitált része önmagában is egy hihetetlenül izgalmas, ugyanakkor Janus-arcú része Budapestnek, a városi létnek. A Vendel–Lenhosék–Tűzoltó–Thaly utcák négyszöge pedig legalább ennyire érdekes s egyedülálló abból a szemszögből is, hogy e a pár négyzetkilométer szegélyezte térben sokféle iskola és nagyon különböző fiatalok töltik mindennapjaik jelentős részét. Az együtt létezés amúgy sem könnyű, pláne nem az igazán messziről érkezettek számára... [...]

Vajon mi történne akkor, ha ezek a nagyon különböző, mégis együtt létező fiatalok összekerülnének? Mi történne akkor, ha megtanulnának közösen dolgozni ügyekért? Vagy csak egy kicsit jobban megismernék és általa megértenék egymást? Ha közös, pozitív élményekhez jutnának? Vagy csak egyszerűen jól éreznék együtt magukat?

2009 novemberétől megpróbáljuk és megpróbálhatjátok Ti is.

Makó István (ex-Munkásosztály),
program koordinátor

Igazság

PolIDOMINÓ

GYERE és CSATLAKOZZ!

LÉGY ÉRZÉKENY!

SEGÍTS A DISZKRIMINATÍV MAGATARTÁSFORMÁK VISSZASZORÍTÁSÁBAN!

A Politechnikum és a DOMINÓ (Lenhossék utcai) Általános Iskola közös kortárs segítő programja:

- Hétfőnként 2x45 percben kortárs segítő képzés
- „Ajtónyitás” a közös virtuális térbe (a két iskola közös internetes felületének a létrehozása)
- „Arcok” (érzékenyítő plakátkampány a két iskolában)
- „A mi sulink, a ti sulitok” (videoklip-készítő pályázat a két iskolában)
- „Kilencker” (képregény-alkotó pályázat a két iskolában)
- „Kapunyitás” (a két iskola közös kulturális és sportnapja)
- A kortárs segítő képzés időpontjai:
 jan. 4., 11., 18., 25.
 febr. 1., 8., 15., 22.
 márc. 1., 8., 22., 29.
 ápr. 12.
 Sportnap: ápr. 9.

E-thru-B

We are in the final stretch now for finishing the meeting rounds of this project. The third of four meetings was held here in Poli from November 13 to 18. Team Hungary was in charge of organizing and running this meeting and was headed by Arnold Éva with support from Kelemen Hajna and yours truly.

We hosted guests from the four other participating countries, namely: Spain, the Netherlands, Luxembourg and Germany. As we all know each other from our previous meetings we were able to get to work bright and early the first morning to discuss achievements reached thus far and set goals for the future.

Those teams that had by then held video conferences gave reports on their experiences. In brief, it seems this video conference system of teaching has far more pros than cons. However, there is one key concept that must be kept in mind; video conferencing is a tool, like a photocopier, text book or digital smart board. It will not teach for you, but it can help you teach lessons to students far away, or for you to hold your classes when you are out of town for whatever reason. This was proven when Bjorn, head of the Dutch team, held one of his lessons in Den Hague from here in Budapest!

Of course there are a few drawbacks, mostly technical, ie. you must always have contingency plans in case there are Net problems and you cannot rely on video conferencing only, for, as stated above it is merely a tool, a very powerful one, but just a tool nonetheless.

During this conference we managed to meet our goals of creating curriculum to be taught in the remaining modules. This means that we now have four complete modules, course materials and all to teach in the near future.

Germany and Hungary will be running one of these modules as will Luxembourg and Hungary. In the next edition of Poligraf I will provide reports on our progress in these modules.

Bjorn also made arrangements to teach a lesson on Dutch contemporary society to Arnold Éva's Gamma-Non Stop class and Katharina, from Team Germany will be holding a video conference with HaRibó some time before the Christmas break.

At the closing meeting dates were set for the fourth and final meeting of four in spring, 2010 in Den Hague, the Netherlands.

As the old saying goes, "all work and no play, makes Jack a dull boy" we had several cultural days, sessions to entertain and educate our guests.

These ranged from dinners and lunches at several restaurants, walks along Andrásy út, Váci utca, the Castle District, Rudas Spa, the main covered market (Vásárcsarnok) a going away party hosted by Arnold Éva and her husband András and of course several very Hungarian tid bits: túrórudi, lángos and last, but by far not least, pálinka.

Rob Dawson

A 2009. november 28-i szalagavatón hangzott el a következő pedagógiai vezetői beszéd:

Kedves ALL-GO és kedves euFóriA!

A szalagavatóval végképp megkezdődik a visszazámlálás. Jövőre ilyenkor már nem a Politechnikum diákjai vagytok, hanem egy másik oktatási intézménybe jártok, esetleg nyelvet tanultok vagy dolgoztok. Az ember ilyen alkalmakkor szeretne valami olyasmit mondani nektek, amit magatokkal visztok, és néha-néha eszetekbe jut.

Beer Miklós, a jelenlegi váci püspök egyik történetét mesélem el, aki a Váci Gimnázium diákja volt. 1959-et írunk. Süvít a történelem jeges szele. (Ha más irányút is és nem is olyan erősségűt, de napjainkban is lehet érezni.) Az '56-os szabadságharcot leverték, túl vagyunk Nagy Imre kivégzésén.

A harmadikos gimnazista Beer Miklós az Oparin-elméletből felel, amely az élet keletkezéséről szól.

– Beszéljessünk még erről! Izgalmas téma, hogy jelent meg a Földön az élet. Tudom, hittanra jársz. Mondd, számodra kielégítő-e az Oparin elmélet? – kérdezte tőle biológiatanára, Ágh Bíró Béla. Ettől a diák zavarba jött. – Beírtam már az ötöst, most csak beszélgetünk – nyugtatta meg a tanár.

Beer Miklós erre azt válaszolta, hogy elfogadhatóbb válasz a számára, hogy a sok véletlen mégsem pusztán esetleges a világban, hanem az Úristen akarta, hogy legyen élet. Arra számitott, hogy Ágh Bíró megcáfolja majd, de nem ez történt. A tanár az osztályhoz fordult.

– Miki hittanra jár, s a hívó emberek a világot Isten teremtéseként fogják fel. Ez az ő hitük. Én marxista nevelést kaptam, az anyag örökkévalóságának tételéből indulok ki. De ne felejtsetek el, hova lehet maradandót építeni.

A táblához lépett, húzott két párhuzamos egyenest.

– Ez a folyó, ez pedig a két partja. Hová lehet maradandót építeni? A folyón jönnek-mennek a hajók, sodródik a víz. Maradandót csak a partra lehet tervezni. Legyen meggyőződésetek! Az egyik part a hívó, vallásos emberek partja, a másik a materialistáké. Döntsetek el, hova álltok, s legyetek hűségesek a meggyőződésetekhez!

A történet két szereplője nem ugyanabban hisz. Ágh Bíró Béla képes tisztelni, tolerálni tanítványa meggyőződését. Egzisztenciáját is kockáztatja, hogy diákjainak megfelelő nevelést adjon. Beer Miklós – a későbbi váci püspök – tiszteli ateista tanárát, annyira hat rá a bátor kiállás, a másképp gondolkodásának elfogadása, hogy 50 évvel később még mindig emlegeti a történetet.

Úgy vélem, a Politechnikum próbált Benneteket belső szabadságra, a másság tisztele-tére, elfogadására nevelni. Remélem, hogy erőfeszítéseink nem voltak hiába.

Kalina Yvette

Tornaházi party

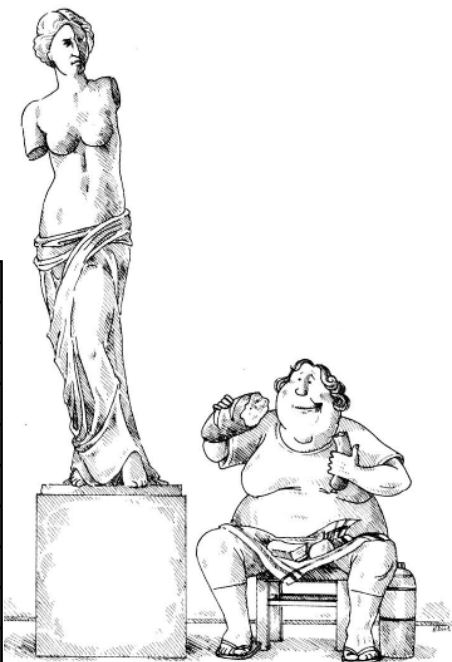
Gratulálunk minden kedves fellépőnek és játékosnak!

Köszönjük a lelkes részvételt! Jövőre, veletek, ugyanitt!

Tanár–diák eredmények

Sportágak	Tanarak	Diákok
Női foci	1	6
Férfi foci	12	2
Női röplabda	27	26
Férfi röplabda	30	26
Női kosár	9	21
Férfi kosár	31	6
Női floorball	4	3
Férfi floorball	8	0
Végeredmény	6	2

a Testkultúra munkacsoport

Kezедben a sorsod

Szomorú szolgálati közlemény

Az idei „mesés” szövegmondó verseny érdektelenségbe fulladt; mindössze egyetlen jelentkező volt: Macudzinski Elza a CLASSból, aki egy Lázár Ervin-történettel készült. Ő végül az osztályának mesélt. (Köszönjük neki.)

Igazán nagyon sajnáljuk, hogy így alakult:

a művészet munkacsoport tagjai

Az osztályügyeleti verseny állása

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
ADSL (11.)	0	0	0
ALL-GO (12.)	6	0	6
euFória (12.)	2	1	3
GamMa (12.)	15	30	45
Non-stop (12.)	0	0	0

„Az én életem – az én iskolám” reklámpályázat

A Magyar Telekom Nyrt. szervezésében *Az én életem – az én iskolám* címmel reklámpályázat indult. A kiírók három kategóriában várták a pályaműveket: szöveg, kép és videó. A téma: Miért szeretem az iskolám.

A tekintélyes fődíj és persze a Poli szeretete több alkotót, csoportot is arra készítetett, hogy megmérse magát ezen a pályázaton. A megszámlálhatatlanul sok munkaórának, a kreativitásnak és a csapatmunkának köszönhetően bátran állíthatjuk, hogy színvonalas és szeretnivaló produkciók születtek. A kisfilmeket megnézhetitek a Poli honlapján is, valamint a pályázat hivatalos honlapján, az eneletem.hu-n.

A Poliból hét videofilmet töltöttünk fel, s feszülten várjuk a szakmai zsűri döntését. Eredményhirdetés december 21-én várható. Szurkoljunk, hogy minél több díjat elnyerjenek a polis filmek!

English Corner

Interview with Mike 2.0

questions by Fibonacci pre-intermediate English group

typed by Szécsényi Dani

FIB: Who is your favourite singer or band?

ML: The Mars Volta (progressive rock)

– Where are you from?

– A town called Stranton, Pennsylvania, East Side, two hours from NY and Philadelphia.

– Why do you like Poli?

– Cause it's full of creative kids and teachers. Everyone's terrific, You're free to think. Everything's creative. And I love creativity. In the USA my school was very conservative, it was a catholic school, always following the rules.

– Why did you come to Hungary?

– Budapest was one of my favourite places when I was backpacking in Europe. When I find an opportunity to teach here, it was the best decision that I have ever made.

– What do you usually do in your free time?

– I'm going to the hostel where I live and Play Guitar Hero.

– What's your favourite Hungarian food?

– Probably just Chicken Paprika, I haven't eaten a lot of traditional food. I cook for myself, but I don't know how to cook Hungarian food.

– Do you have any hobbies?

– Yes, writing. My friend's travelled to

Nepal and he put a photography book together and I wrote the introduction to it.

– Do you like basketball?

– It's my favourite sport. Alan Iverson is my favourite player.

– What kind of films do you like?

– I like comedy movies a lot, but I think I like every kind of movies. My favourite movie is Fight Club, and Chuck Pahlanic is my favourite writer.

– When did you start teaching in Poli?

– The same time you started in this school, in September.

– What can you say in Hungarian?

– Köszönöm, tök jó, éhes vagyok, Hungarian language is challenging.

– What's your favourite car?

– If I can have all of the cars in the world I want to drive a 1964

Lincoln Continental, because I don't wanna drive fast I wanna enjoy it.

– What did you do before you came here?

– FIB: Before I came here in the USA I worked in a hospital, I taught English immigrants, ' worked in a clothes store. I had a lot of different jobs. I don't think I'm going back to the USA. I'm also interested in Spain, and I can speak enough Spanish to go to

MIKE, THANK A LOT FOR THE INTERVIEW, 'T WAS COOL!

Christmas Fun

What do monkeys sing at Christmas ?
 Jungle Bells, Jungle bells.. !

What did the big candle say to the little candle ?
 I'm going out tonight !

What did Adam say on the day before Christmas ?
 It's Christmas, Eve !

What do you have in December that you don't have in any other month ?
 The letter „D” !

Knock Knock
 Who's there ?
 Mary
 Mary who ?
 Mary Christmas !

Born to Sleigh!
 What do reindeer always say before telling you a joke?
 This one will 'sleigh' you!

How do you know Santa Claus has to be a man?

No woman is going to wear the same outfit year after year.

Vandals Strike Father Christmas' Sleigh

Irodalmi Háziverseny

NOVEMBERI VÁLASZOK

I. Anagrammák

Dózsza = Aszód, kapocs = Csopak, karaj = Rajka, kántor = Tárnok, sóhaj = Hajós

II. Párosítás

1. Ambrus Zoltán: Giroflé és Girofla	8. Móricz Zsigmond: Árvalányok
2. Babits Mihály: Kárvavár	9. Nagy Lajos: Három boltoskisasszony
3. Eötvös József: A nővérek	10. Németh László: Horváthné meghal
4. Gárdonyi Géza: Az a hatalmas harmadik	11. Örkény István: Hajnali pisztolylövés
5. Gelléri Andor Endre: A nagymosoda	12. Szerb Antal: A királyné nyaklánc
6. Jókai Mór: Fehér rózsza	13. Tamási Áron: Zöld ág
7. Mikszáth Kálmán: A lohinai fű	14. Veres Péter: A Balogh család története

III. Eszperente – Kiről van szó?

- Rengeteg remek gyermekmese mestere. Deres feje jellegzetes. = Benedek Elek
- Csehek nevezetes fejedelme, teret neveztek el vele. = Vencel
- Egy ember szerelme nem teljesedett be, mert kedvese leleplezte. Este egy hegyre felment vele, s ez lett veszte. (Jó estét nyár, jó estét szerelem) = Fejes Endre
- Tejjel kereskedett egy ember Keleten. Szeretett gyerekek felcseperedtek, mentek nejknek. (Sólem Aléchem) = Tevje, tejesember
- Ez egy természetes ember messze Keleten, mely egyszer sem lelet teheneket. (Móricz Zsigmond) = Mehemed

IV. Karmesterek (5 pont)

- Az 1990-ben elhunyt amerikai karmestert népszerű zenei előadásai és a ma már klasszikussá vált muscalje tette világszerte ismertté: Leonard Bernstein
- Az örmény származású és salzburgi születésű karmester 1989-ig (haláláig) a Berliini Filharmonikusokat dirigálta: Herbert von Karajan
- A magyar származású, 1997-ben elhunyt karmester tizenöt évig állt a Chicagói Szimfonikusok élén. Angliai zenei tevékenységéért a királynő lovagáá ütötte: Solti György
- Még személyesen kaphatott instrukciókat Verditől, Puccinitől és Mascagnitól a páрмаi születésű olasz karmester: Arturo Toscanini
- 1947 és 1950 között Budapesten dirigálta Mozart operáit a világhírű német karmester: Otto Klemperer

Helyesírás-ellenőrzés

V. A magyar középkori totó (12 pont)

1. Anonymus A magyarok cselekedeteiről című munkájában a honfoglalás végéig ismerteti a magyarok történetét.
2. Juhász Gyula írt verset Anonymus címmel.
3. IV. (Kun) László Árpád-házi király udvari papja volt Kézai Simon.
4. Arany János tervezte a hun–magyar mondakör eposz feldolgozását a 19. században.
5. A Könyvecske az erényekről című 15. századi munka teológiai írója, III. Andreas Pannonius Hunyadi Mátyásnak ajánlotta művét.
6. Királytükör volt a műfaja Andreas Pannonius művének.
7. IV. Béla király lánya volt a domonkos rendi Margit.
8. A Boldog Margit című regényt Kodolányi János írta.
9. Az Ómagyar Mária-siralom a löveni könyvtár tulajdona volt.
10. 1982-ben kapta meg Magyarország a kódexet.
11. A Karthauzi Névtelen a városlódi kolostorban élt.
12. Műveit az Érdy-kódex tartalmazza.

**JÁR AZ ÖTÖS KOZÁNYI HÉDINEK (SZÍNE-JÁVA) ÉS VARGA ESZTERNEK (GAMMA).
 GRATULÁLOK!**

DECEMBERI FORDULÓ

A MEGFEJTÉSEK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJE: 2010. JANUÁR 4.

I. Ebben a Poligráf-számban olvasható egy Kosztolányi-novella. (14 pont)

1. Ki készített filmet belőle 2009-ben? Mi a címe a mozinak? (2)
2. Milyen hecceket eszeltek ki a diákok a kollégiumban? Sorolj föl legalább hatot! (3)
3. Hány éves diákokról szól a történet? (1)
4. Hogyan torolták meg a csínytevéseket a paptanárok? Említs legalább négyet! (2)
5. Használ-e nevet az elbeszélő a kollégisták említésekor? (1)
6. Ki az a két fiú, aki kilopakodott egyik éjjel a kollégiumból? (2)
7. Milyen évszakban történt a kiszökés? (1)
8. Milyen „tréfát” űzött a szerb fiú az eminenssel? (1)
9. Hogyan reagálnak a szemtanúk a történetekre? (1)

II. A következő két kérdéssor Bánfalvi Csiga Zsófitól érkezett, de a válaszokat a Poligráf-szerkesztőség fogadja. (15 pont)

1. Mi a rubel váltópénze?
 - a) Kopejka b) Sztotinki c) Őre d) Hrinya
2. Mi volt a cári Oroszország fővárosa?
 - a) Moszkva b) Szentpétervár c) Kijev d) Lvov
3. Mi volt a Szovjetunió fővárosa?
 - a) Sztálingrád b) Leningrád c) Moszkva d) Petrodvorec
4. Melyik Szovjet Szocialista Köztársaság közvetlen közelében találták meg Noé Bárkájának maradványait?

- a) Észt SzSzk b) Kirgiz SzSzk c) Grúz SzSzk d) Örmény SzSzk
5. Milyen nyelvcsoporthoz tartozik az orosz?
 a) indoeurópai b) latin c) szláv d) urál-altái
6. Ki volt az a szovjet külügyminiszter, aki 1939-ben a Szovjet-Német paktumot aláírta?
 a) Graniko b) Molotov c) Málencov d) Kaganovics
7. Melyik volt az emberiség történetének egyik legnagyobb páncélos ütközete?
 a) Sztálingrádi csata b) Krími csata c) Leningrádi blokád d) Kurszki katlan
8. Hol volt az orosz ortodox egyház legszentebb városa?
 a) Petrodvorec b) Szentpétervár c) Zagorszk d) Szevasztopol
9. Mi volt az anyanyelve az egyik legnagyobb orosz drámaírónak, Gogolnak?
 a) orosz b) ukrán c) lengyel d) német
10. Hogy hívják azt a népi edényt, amiben az orosz teához melegítik a vizet?
 a) szamovár b) csájnyik c) csajka d) sztákán
11. Hol található a Lenin-mauzóleum?
 a) Leningrád b) Szamarkand c) Moszkva d) Uljanovszk
12. Mi a tejföl neve oroszul?
 a) Dvorzsak b) Kifir c) Smetana d) Malako
13. Milyen betűtípussal írnak az oroszok?
 a) gót b) cirill c) metód d) latin
14. Mit rövidít a FED fényképezőgép márkánév?
 a) Federalnij Photoaparát b) Finlandszkij Elektricseszki Dinamo
 c) Felix Edmundovics Dzserszinszkij d) Flag Europejszkij Dvizsenyiji
15. Mi volt a „Vörös Moszkva”?
 a) Ellenzéki punk együttes a '80-as évek elején b) Világbajnok szovjet kézilabdacsapat
 c) a '70-es években kedvelt cigarettamárka d) erős női kölni

III. Kicsoda, kicsoda? A válaszok közül válaszd ki a helyeset! (15 pont)

1. Ciolkovszkij
 a) Súlyemelő, akinek először sikerült legyőznie a világhírű Emil Zsabonyinszkij súlyemelőt
 b) A rakéatechnika ősatya c) Híres cukrász, az oroszkrém torta kitalálója
2. Kotléta
 a) Az oroszok kedvelt fásírozottja b) Felkapott üdülőhely a Krím félszigeten
 c) Jevgenyij Vinokurovics Kotléta, szovjet-orosz magfizikus, az első ciklotron megtervezője
3. Dubna
 a) A katyusa rakétavető célzó szerkezete. (vö. Belenéz a dubnába, és eltalálja a templomot.)
 b) Ivan Petrovics Dubna, Hruscsov helyettese a 20. kongresszuson
 c) A Szovjetunió legnagyobb nemzetközi atomkutató intézete
4. Gimnasztyorka
 a) A cári lovasezredek fedett gyakorlóterme b) Ukrán-orosz férfi felsőruházat
 c) A Putyilov gyár zárt, katonai részlege
5. T-34
 a) A Tretyakov képtár leghíresebb termének jele, ahol a Feofan Grek-képeket őrzik.
 b) A 2. világháború leghíresebb szovjet tankja c) Gagarin űrhajójának sorozatjele

6. Andrej Rubilov

a A leghíresebb orosz ikonfestő b Sztálin elit páncélos hadseregének parancsnoka
 c Moszkvai metropolita az '50-es években

7. Elektricska

a Elektromos gázgyújtó b Elővárosi kis villamosvasút c Gömbvillám

8. Naszavoj platok

a A legmagasabb hegycsúcs az Ural hegységben
 b A „Hős Anya” érdemrend elnevezése c Zsebkendőt jelent

9. Mahorka

a Kézzelel sodort erős cigaretta b Guggolós ukrán tánc
 c Folyamvölgy a Kaukázusban

10. Vörös Nyíl

a A szovjet légierő legmagasabb kitüntetése
 b Éjszakai hálókocsis személyvonat Moszkva és Szentpétervár között
 c Halálos érbetegség az 1905-ös orosz-japán háborúban

11. Bányja

a Forró orosz gőzfürdő
 b Mélyművelésű feketeszén-
 kitermelő hely
 c Gorkij szülővárosa

12. Tübitejka

a Díszes férfi fejfedő
 b Kazah népi fúvós hangszer
 c Kaukázusi népeknél a
 megbocsátás kifejezése (vö.
 kimondták rá a tübitejkat...)

13. Hopák

a Papi rangfokozat az orosz
 ortodox egyházban, a pápa
 helyettese
 b Szibériai szőrmekesztyű
 c Bravúros ukrán néptánc

14. Szoljana

a Jellegzetes orosz leves
 b Tadzsik gyermekmondóka
 c Szoljana Jevdokijevna Mi-
 hajlovna, a Kirov Operaház
 szólótáncosa

15. Riba

a Kozák lovas parancsnok
 b Pusztító fagy Szibériában
 c A hal oroszul

Nekem is kő!

A NEON a művészetismeret-órákon a Szent Könyvekkel foglalkozik. A feladatok között szerepel, hogy a készítenő portfólióba bizonyos bibliai történetek parafrázisai kerüljenek. Íme ezek közül három példa Bródy Kata tollából:

Kedves Tesók!

Igazán nem volt kedves tőletek, hogy bedobtatok a kútba. Értem, hogy vannak itt megoldandó problémák és hibák mindkét oldalon (talán nem kellett volna folyton abban a színes köpenyben parádéznom), de tesók egyszerűen nem dobnak tesókat kútba.

Egyébként fogadok, hogy nem örültök neki, de már tengerszint felett tartózkodom. (Ezt nem a kútból írom). Jelenleg egy P betűs fickónál szolgálók (egyelőre nem bírok emlékezni ezekre az egyiptomi nevekre, ezért csak főnöknek nevezem), elég jól kijövök a személyzettel, úgyhogy talán még elő is fognak léptetni. Néha belegondolok, hogy nem jártam-e jobban így, ugyanis az örökös legeltetés kezdett az idegeimre menni.

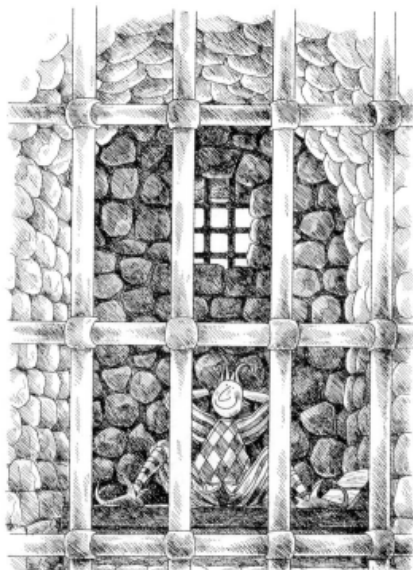
Ti hogy vagytok otthon? Milyen a legeltetés? Remélem, Simeon és Lévi már kimehet a házból. Undok dolog, hogy minden értelmetlen öldöklésért szobafogságot kapnak. Benjamin hogy van? Remélem, őt nem fogjátok különböző gödrökbe dobálni, ha valami problémátok van vele. Szegénykének gyenge az idegzete, nem biztos, hogy kihúzná a leghamarabbi karavánig.

Még egy nagy hír: a főnököm felesége tegnap óta folyamatosan méreget. Nem hiszem, hogy gyakran észrevenné az új szolgálkat, de a környezetem általában fogékony szokott lenni. Rajtatok kívül persze. De majd ha utánam jönnek Egyiptomba a búzakévéitek, mint ahogy álmodtam, talán ez is megváltozik.

Tesótok, József

U.i.: Esetleg szólhatnátok Jákobnak, hogy mégsem téptek szét a vadállatok. De csak ha nem túl fárasztó.

(József kis gondolkozás után mégsem küldte el ezt a levelet)

Szabadságon

Kedves Naplóm!

Ma meggyógyítottam tizennyolc leprást és huszonöt vakot. Kezdek belejönni, talán inkább orvosnak kellett volna mennem.

Holnap fognak megkeresztelni, úgy-hogy megpróbálok korán lefeküdni.

Kedves naplóm, ezt már a sivatagból írom. Tegnap reggel megkeresztelt egy Keresztelő János nevű figura. Elég jól van elnevezve, bár néha igazán elmehetne egy borbélyhoz.

Szóval gyorsan bevizezett, aztán megláttam egy galambot, aki valójában Isten volt, tehát én magam. Szóval, egy kicsit öntelt dolog, hogy ennyire elégedett velem (ugyanis azt mondta), de végül is jobb, mintha elégedetlen lenne. Nem tudom, hogy ha ő is én vagyok, akkor hogy lehetek a fia meg ilyesmik, de ez van. Mindenesetre galambformát öltött, ami nem rettentően méltóságteljes, hogy a betegségekről ne is beszéljek. A betegségeket persze majd nekem kell meggyógyítanom.

Ezután a galamb elvezetett egy sivatagba, hogy én most böjtöljek meg legyek megkísértve. Már tíz napja itt vagyok. Nem bánám, hogyha jönne már a Sátán valami kísértéssel, mert kezd egyre unalmasabb programnak tűnni ez a dolog.

Kedves naplóm, már jó ideje nem írtam beléd, de ma igazán jól szerepeltem a hegyen. Az elején egy kicsit túl lelkesen osztogattam helyeket a mennyországba, úgyhogy a végén kénytelen voltam néhány feltételhez kötni a bejutást (hátha nem férnének el mind). Végül is ha az összes lelki szegénynek megadom a mennyek országát, tényleg nem fogunk elférni. Sokkal egyszerűbb, ha a lélegzés egy közepesen súlyos bűnnek számít.

* * *

Kedves Ézsau!

Elolvastam a leveledet, amiben az elsőszülötti jogodat követelted vissza azzal a habkönnyű érveléssel, hogy talán mégse volt olyan jó ötlet eladni egy tál lencséért.

Kedves Ézsau, talán ez akkor is eszedbe juthatott volna. Lehet, hogy vadállatok levadászása irtó fárasztó dolog (én nem tudom, még sosem próbáltam), de ez még nem jelenti azt, hogy abbahagyhatod az agyad használatát. (Már csak azért sem, mert én vagyok az öcséd.)

Egyébként az a lencse híresen finom, úgyhogy hidd el, nem jártál rosszul. Az elsőszülötti joggal pedig úgyse nagyon tudnál mit kezdeni. Nem lehet se levadászni, se megenni.

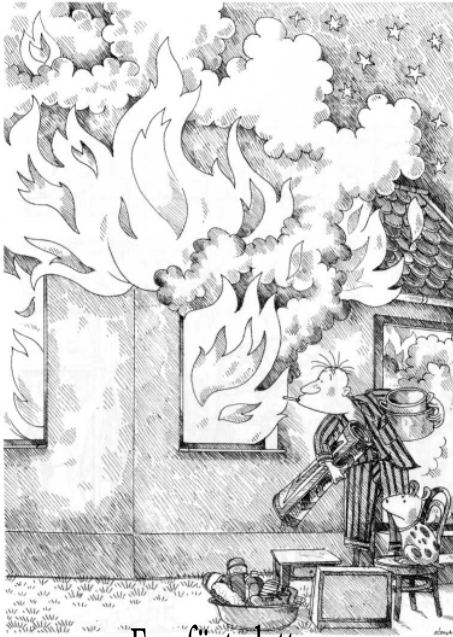
Leveled második része az atyai áldást érinti. Sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de nem tudom a sajátomat hazaküldeni postám. Nem is akarom, ha már itt tartunk. Örülök, hogy már nem akarsz megölni emiatt, de az a helyzet, hogy már amúgy is meg volt jóvendölve, hogy nekem nagyobb lesz a karrierem, mint neked, és az ilyesmihez sosem árt pár plusz áldás. Végül is csak pár másodperccel születél előbb, mint én; akár azt is mondhatnánk, hogy valami hiba volt a dologban, amit így javítottunk ki.

Mindenesetre ha otthon érdekel valakit, most egy Lábán nevű alaknak pástorkodom. Azt mondta, hogy hét év múlva összeházasodhatok a lányával, de annyira nem tűnik megbízhatónak. Nem segít a helyzeten, hogy már háromszor megváltoztatta a béretem (két hete dolgozom nála).

Találkozunk hat év és tizenegy hónap múlva.

Jákob

(Jákob, Józseffel ellentétben elküldte a levelét)

Egy füst alatt

társaságunk, ha nem zavar, a hölgy ma este mindenre kapható.

Ádám: Mégis ki az? A barátnőd?

Lucifer: Nekem barátnő?! Valami kis tinédzser ringyó, nincs pénze anyagra... hát máshogy fizet! Még nem próbáltam fel, pont csengettél. Ha tetszik, viheted.

Ádám: Azt hiszem, nem lesz rá szükségem. Na és mit használ?

Lucifer: Ma este kemény C-vitamint kap intravénásan és egy hosszú szőlőcukorcsíkot. Az olcsó bor után úgyse fog lóf*zt sem érezni!

Ádám: Átb*szod? Remélem, én még azért valami értelmeset kapok, nem babazsúrba jöttem.

Lucifer: Neked van pénzed, törzsvendégem vagy, nem vernélek át... Téged nem. Csak nehogy összekeveredjenek a tűk! (idétlenül vigyorog)

Ádám: Mutasd be a kis csajt, aztán lássunk

hozzá, nekem még ma dolgom van.

Éva: Szia! Szirmi vagyok.

Ádám a szobába lépve meglepődik, a csaj örülsen bejön neki. De nem is csajnak néz ki, hanem érett nőnek. Fiatal, de már érett nőnek. Nem úgy fest, mint egy ribanc. Inkább szolid művészléleknek tűnik.

Ádám: Hello, én Péter. Te nem is vagy annyira fiatal. Megkérdezhetem a korodat?

Éva: Ez csak a tizenhat évnyi szenvedés porától megvastagodott csomagolás, eltorzítja a valóságot. Már ha van olyan, hogy valóság.

Ádám: Van, hisz most is abból menekülünk.

Éva: Milyen furcsa, te ezzel a valóságból menekülsz, én pedig a valóságba. Nekem minden, ami ezen kívül történik, valótlan. Én csak ekkor érzem, hogy élek, és ha már éreztem az életet, jöhet a halál.

Ádám: Félsz a haláltól?

Éva: Nem köt ide semmi az égvilágon, tehát nem kellene félnem... De mégis néha annyira rettegek, hogy többet nem kelek majd fel.

Ádám: Erre csak egy megoldás van, ha félsz a haláltól, tanuld meg értékelni az életet. Nem lesz egyszerű, ma rájöttem...

Lucifer: ...na itt is vagyok! Remélem, nem unatkoztatok. Mehet a menet?

Éva: Épp beszélgettünk.

Lucifer: Sz*rok rá! Ki kezdi? Beadjam neked, maca?

A heroin vérrrel vegyülve átjárja mindkét testet, a lány a placebóra tökéletesen reagál. Ahogy azt a diler gondolta. Ádám és Éva egy matracon fekszenek egymáshoz simulva, a plafont bámulják. Lucifer elaléltan pihen egy kanapén.

Éva: (suttogva) Nem fejezted be a mondani-valódat.

Ádám: Ma olyan érzésem támadt, hogy utálok az embereket. De ez nem egyszerű mizantró-

pia, magamat is rühellem. Nincs is értelme a létünknek. Gondolj bele, mennyire felesleges az egész evolúció. Magunknak állítottunk fel évszázadok folyamán olyan törvényeket, amiket nem tudunk betartani. Magunk építettünk olyan gépeket, amik több millió ember halálát okozzák naponta. Úgy csinálunk, mintha egyre könnyebb lenne az élet, közben egyre többen éheznek és hálnak meg.

Éva: Miért nem leszel öngyilkos?

Ádám: Hát te tényleg nem érted? Azzal nem segítenék senkinek. Viszont ha lenne egy gomb, amit ha megnyomnék, elpusztulna az egész emberiség – én is –, akkor a Földet megmenthetném attól, hogy rohadt alma módjára végezze.

Éva: Na és akkor most mihez kezdesz?

Ádám: Folytatom tovább a redvás életemet, nem teszek hozzá és nem veszek el belőle. Éljen az arany középut!

Éva: Ezek után hogy értékeljem az életet?

Ádám: Mindig gondolj arra, hogy ez az utolsó pillanat az életedben, és tedd azt, amihez

kedved van. Tudd, hogy bármelyik percben véget érhet, de ne félj tőle, inkább várd, hogy eljőjön, mert a véget egy boldog pillanatot előzi meg.

Éva megcsókolja Ádámot.

Ebben a pillanatban kommandósok rontanak be a házba, a konyhán át a sötét hálóig nyomulnak, ahol koszos matracok és égő gyertyák fogadják őket, és persze a három fiatal.

Ádám: Én nem akarok börtönben megrohadni. Nekem ennyi volt az élet. Ez a pillanat életem legszebb pillanata volt, most kell abbahagyni. Egy embernek sem szabadna hosszabb életet adni, mint egy tisztavirágnak. Ne jusson másra idő, csak kiélvezni a természet nyújtotta adottságokat, érzelmekkel élni egy napig, és nem gondolkodni.

Éva: Mindent értek. Száz év vagy egy pillanat az élet, rohadtul mindegy, csak tökéletes legyen.

Éva megint megcsókolja, majd elrántja a sötétítőt, és Ádámmal együtt kiveti magát a nyitott ablakon.

SB (Non-stop)

Esni fog

Közel... közel....

ALL-GOs órai gyakorlat Babits után szabadon

Magyarhon, ahol húgyfolt van a váron
 A tiszta út csak egy álom
 A politikusok műfaja a kánon
 A segélyemet még ma is csak várom.

(Csorba Zoltán és Veres Ádám)

Magyarhon, sok paraszt, nem szép
 Mámoros, önző birka nép
 Magyar tenger – kis pocsolya,
 Büszkék vagyunk a lószarra.

(?)

Magyarhon, hol szar a foci
 Pedig itt a jó kis Fradi,
 Az Újpest is egy korrupt panda (!)
 Húzzatok a büdös f'szba.

(Fodor Márton)

Magyarhon, te alkoholista nép,
 Ahol a politikusok lopnak rég
 A négyes metró három éve épül
 És a Sláger Rádiót beszüntetik végül.

(Gálos Attila, Marczell Nóra)

Magyarhon, hanyag, beképzelt nép,
 Koszos utcák, szürke vidék,
 Alföldön pazar délibáb,
 Mennyi ember s mind zsvány.

(Magyar Szandra, Varga Zsani)

Magyarhon. Te feneketlen teknő.
 Itt keresi feleségét Benkő.
 Sok fasiszta disznó, ez így nem OK,
 De hát Magyarország a magyaroké.

(Roder, András)

Pozitívak

Magyarország és Puskás Öcsi
 Gulyásleves és népmesék
 A magyar kacaj hej de szép
 És a magyar nők! Wow!

(Gálos Attila, Marczell Nóra)

Magyarhon, végtelen pusztá
 A fehérség mindig guszta
 Az út szélén bü nagy cáca,
 Baj viszont, hogy nagyon drága.

(Csorba Zoltán, Veres Ádám)

Magyarhon. Te zajos sziget.
 Nehéz megtanulni ezt a nyelvet.
 Nálunk van bor, parlament, Duna,
 Tiszavirág és hidak.
 Pontosan ezért bírlak.

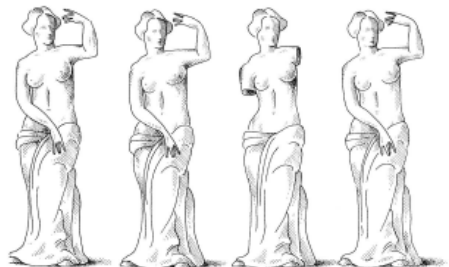
(Roder András)

Magyarhon bulizós a nép,
 Szemükben csillog egy-két kép.
 Város közepén Parlament
 A Dunát csodálják odalent.

(Magyar Szandra, Varga Zsani)

* * *

Szépséghiba

Egy – tervezett – állandó rovat első cikke olvasható az alábbiakban. Az ötletet az adta, hogy a szerző elkészítette szeretett szülőfaluja leírását, majd megmutatta nekem. Érdekesnek találtam a „dolgozatot”. Arra gondoltam, milyen jó lenne megismerkedni minél több olyan Budapest környéki településsel, ahonnan diák(ok) és/vagy tanár(ok) jár(nak) be a Politechnikumba. Azt is izgalmas lenne megtudni, ki miért kötődik szűkebb pártijához, milyen emlékezetes élmények fűződnek hozzá.

Kíváncsian várom a „szülőföld”-bemutatókat.

a szerk.

Leányfalu

Leányfalu nagyközség Budapesttől 27 kilométerre északra, a Pilis hegység lábánál, a Vöröskő és a Nyerges hegy, illetve a Duna között fekszik. Kiemelt üdülőterület, a Dunakanyar legrégebbi, legkedveltebb nyaralóhelye, a Duna–Ipoly Nemzeti Park része, területe 15,4 km², állandó lakóinak száma 2010-ben eléri a 3500 főt. Testvértelepülései 2001-től a bajorországi Penzing és 2008-tól az erdélyi Bánffyhunad.

Leányfalu múltjának első emlékei az ókorba nyúlnak vissza. A Római Birodalom védelmi vonalának, a limesnek fontos elemei voltak az őrtornyok. A faluközpont területén is állt hajdan egy kétemeletes burgus. Maradványai – egyéb, a társadalmi élet kényelmére szolgáló leletekkel együtt – az 1960-as években befejezett ásások során kerültek elő. Az itt talált őrtorony I. Valentinianus császár (365-375) uralkodása idején épült, majd a népvándorlás viharai semmisítették meg az V. század folyamán.

Egy 1407-es keltezésű oklevélben maradt fenn a településről az első írásos emlék, melyben a Visegrádhoz csatolt falvak egyikeként Leanfalwa néven szerepelt. A XV. századi oklevelek tanúsága szerint a vidéket a Leanfalwai család birtokolta.

A török hódoltság időszaka után az Esterházy család zólyomi ágának tulajdonában „Leányfalva pusztá” néven – már mint Pócsmegyerhez tartozó kiváló bortermelő vidéket – említik egy birtokösszeírásban.

A XIX. század közepén hozományként Gróf Breuner Ágostonra, a Főrendi Ház tagjára szállt a Duna melletti birtok, melyet a gróf felparcelláztatott és eladott. Ez idő tájt a pócsmegyeri gazdák borospincéin kívül még csak egy urasági borház, egy korcsma, a postaállomás és a révkikötő állott az egykori Visegrádi út – a mai Móricz Zsigmond út – mentén.

E csodálatos természeti adottságokkal megáldott vidéket az 1860-as években fedezte fel a fővárosi művészvilág és a nagypolgárság. Színészek, gyárosok, kereskedők és az értelmiség tehetős tagjai telepedtek meg először Leányfalun. A „honfoglalók” közé tartozott Szendrey Ignác (Szendrey Júlia édesapja) és veje, Gyulai Pál (a neves író és kritikus). Megjelenésük az irodalom és művészeti élet ténfoglalását indította el Leányfalun. 1892-ben az egyre népesebb és csinosabbá váló településen a hívek adakozásából épült fel a Szent Anna templom neogótikus stílusban, Hoffhauser Antal építőművész tervei alapján.

Leányfalu történetében jelentős változást hozott a XIX. század végi nagy filoxéra járvány, mely elpusztította az addigi virágzó szőlőkultúrát. A pócsmegyeri borosgazdák sorra adták el présházukat, és ez újabb „betelepülési hullámot” indított el. A szőlőhegyek lábainál gyors egymásutánban bújtak elő az egykori „féhajkából” átalakított pazar

villák, kies nyári lakok. A Szentendre és Tahi közötti mintegy öt kilométeres Duna-part-szakasz erdős, ligetes dombjai vonzották a művészeket. A Nemzeti Színház és az Operaház tagjai közül egyre többen vásároltak itt telket, nyaralót. Leányfalui villatulajdonos volt többek között Feleky Miklós, Munkácsy Flóra, Kőrösmezey Gusztáv, Helvey Laura, Alszeghy Kálmán, Hettyey Aranka, Radnai Miklós és Rózsahegy Kálmán is, akinek invitálására – „Zsigám, gyere ki, tiszta Svájc!” – látogatott ide, majd telepedett itt le végleg a magyar irodalom kiemelkedő alakja, Móricz Zsigmond.

Leányfalu a két világháború között élte virágkorát. A települést ebben az időben pezsgő társadalmi élet jellemezte, lakói egymás után hozták létre kulturális és közhasznú közösségi fórumaikat, egyesületeiket. A Szépészeti Egyletnek köszönhető például a nyaralóhely arculatának kialakítása, a mára oly jellegzetes, nyugalmat és egyben emelkedettséget árasztó fasorok telepítése.

Az iparoskör színelőadásai, a bálók és hangversenyek környékszerte híresek voltak. A mindenkor jótékonyági célokat szolgáló rendezvényeken sosem volt hiány ismert művészekből, operaénekesekből, színészekből.

A falu életében mindig is jelentős szerepet játszó Duna nyaranta nyüzsgő fürdő- és sportélet helyszínéül szolgált, és eseményszámba ment a folyami gőzösök érkezése és kikötése a hajóállomásnál. Leányfalu 1936-ban vált hivatalosan is üdülőhellyé.

Újabb nagy átalakuláson ment keresztül a település a második világháború után. Az államosított nyaralókból, pompás villákból közel harminc szakszervezeti és pártüdülőt alakítottak ki, melyekben nyaranta több ezer vendég is megfordult. Kormányüdülőként a legfelsőbb pártvezetés számára nyújtott pihenési lehetőséget az idillikus környezetben elhelyezkedő, Sorg-villaként ismert, mór stílusú kastély és a hozzá tartozó hatalmas birtok.

Az 1960-as években megindult közmű-

Új világ

vesítéseknek és parcellázásoknak köszönhetően hétvégi házak szazait építették fel a fővárosiak a napkeleti fekvésű panorámás hegyoldalakon. Ezzel párhuzamosan folyt a falu infrastrukturális fejlődése: bővült az iskola, kultúrház, kertmozi, kemping és sok üzlet létesült. 1972-ben nyitotta meg kapuit az idegenforgalmi igényeket kiszolgáló strandfürdő.

Leányfalutól mindeközben a művészek sem pártoltak el. 1937-től több mint negyven éven át plébánosként szolgált itt Katona Pusztai Sándor papköltő. Budapest ostroma idején itt talált otthonra Márai Sándor és Szepes Mária, a háború után itt vett házat Déry Tibor, Háy Gyula, majd ide települt Karinthy Ferenc, Fábíán Zoltán, Szeberényi Lehel is. Leányfalun töltött hosszú éveket Ravasz László református püspök és veje, Bibó István is.

Leányfalu 1949-ben vált önálló településsé, majd 1970-ben nagyközségi rangot kapott.

A rendszerváltozás újabb fordulatot hozott Leányfalu történetében. Az 1990-ben megalakult önkormányzat legfontosabb céljának a községi infrastruktúra teljes kiépítését tekintette. A '90-es évek közepére telefonhálózat, szennyvízcsatorna-rendszer, vezetékes gáz és kerékpárút tette komfortosabbá az életet. Mindez az egészségügyi alapellátás kiszélesítésével megteremtette a település további fejlődésének alapjait.

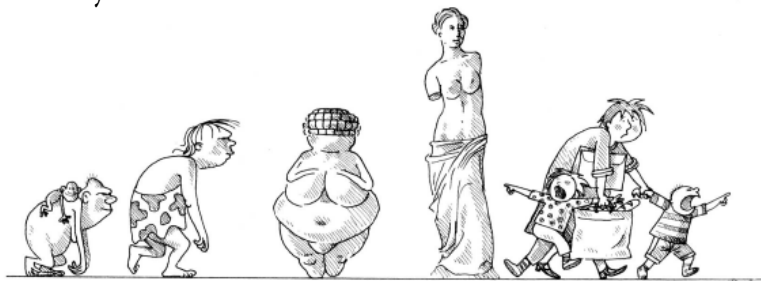
1999-ben az önkormányzat Helytörténeti Múzeumot hozott létre, a millennium évében bővült, illetve megújult az óvoda és az iskola, sportsarnokkal és református templommal gazdagodott Leányfalu. 2004-ben a polgármesteri hivatal és az egészségügyi intézmények új, közös épületbe költöztek, 2007-ben önálló könyvtár épült.

Ezekkel párhuzamosan – jelentős anyagi áldozatok árán – megújult az önkormányzat tulajdonában lévő termálfürdő is, mely már egész évben várja vendégeit. A gyógyvíz-kúrától a mozgásszervi megbetegedésben szenvedők gyógyulása, panaszai csökkenése várható. 2009-ben Leányfalu önállóvá válásának hatvanadik évfordulóját újabb jelentős önkormányzati beruházásokkal – iskola-felújítással és -bővítéssel, valamint a faluház újjáépítésével – ünnepelte.

Mára Leányfalu egyike Pest megye legdinamikusabban fejlődő településeinek. Állandó lakóinak száma az elmúlt tizenöt esztendőben megduplázódott. Csodálatos természeti értékeinek és folyamatos fejlődésének köszönhetően mind a mai napig vonzza a pihenni, kikapcsolódni vágyókat, és egyre többen választják – köztük továbbra is számos művész és közéleti személyiség – otthonul Leányfalut, a Dunakanyar gyöngyszemét.

Adorján András

Törzsfejlődés

Kosztolányi Dezső: Tréfa

Eleinte minden csendesen ment. Világos szeptember volt. Gyümölcsök teljétől roskadtak a fák, az udvaron befőtteket tettek el télire, rézkotlákban keverték a szilvalekvárt. Később jött az október, reggel gyenge ködökkel. Napközben még mindig meleg szelek fújtak, a legyek sem haltak meg, fekete bolyokban nyüzögtek az ablakokon. Lassan szüretelni kezdtek. Éhes darazsak lakmároztak a körtéken. Este a szőlők felé az országutakon csodálkozva álltunk meg, az égre bámultunk, ahol rakéták szikráztak, égő fejjel, a semmibe fúródva, hihetetlenül. Forrt a must – pincék homályán – az ászokfákon. A csípős fiatal bor, mint a parasztpeszgő, kaparta – mérgeével és mézével – a részegek torkát. Duzzadó goghérfürtöket láttunk, s kővér nők mellesre gondoltunk. Az ősz érzéki zamata megigézett, buja rothadtsága visszarámított. Sárgadinnyék héjai széttaposva hevertek a kisvárosi aszfalton, miket nyár óta nem takarítottak el, a pohos görög-dinnyét megütötte a guta, szétpukkadt a hőségétől, s hullája a kövezeten gőzölgött. Mi egyre vadabb és örültebb kalandokon törtük a fejünket, különösen délután, a tanulóteremben. Lassan fűteni kezdtek. Az iskolaszolga, száraz öreg szerb – reszketve hozta be a hasábfát, a felaprózott rőzséket, s megrakta a kályha gyomrát. Pedig még meleg volt künn.

Azon kezdtük, hogy apró hecceket eszeltünk ki.

Egy délután – három óra tájt – elloptuk a rövidlátó eminens szemüvegét.

Már-már sötét volt a teremben. A piros arcú, szőke fiú egyszerre csak izegni-mozogni kezdett, fészkelődött a helyén, lehajolt, felállt, de úgy, hogy az orrával

nekiment a falnak és a fogasnak. Ez még inkább idegessé tette. Hogyha valamit keresünk, erőre kapunk a kudarcotól, a szeszélyünk szenvedéllyé és meggyőződéssé válik. Így történt ez nála is. Végigkötötte összes zsebeit, kétszer-háromszor, minden alkalommal sokkal gyorsabban, mint előbb, aztán a pad alá bújt, lehasalt a földre, s orrát a poros padlóra nyomva kereste a szemüveget. Gyáván kuncogtunk. Szájunkba gyúrtuk a zsebkendőnket. A nevetőizmok reszketésétől kipattant szájunkból a pecek, dörögve, heves robajjal, mint az ágyú csövéből a golyó, a nevetés még erősebben tört ki. Talán azért nevetünk annyit, mert nagyon-nagyon féltünk.

A tanárjaink többnyire sovány és szigorú papok voltak, akiknek izmos kezében irgalmatlanul suhogott a sárga nádpálca. Egzaltált arccal csináltak rendet. Mióta neszét vették, hogy az iskolában forradalom üti fel a fejét, minden pillanatban felbukkant hátunk mögött a fekete reverenda, egy-egy papi alak, szikáran és sápadtan, mint a hittérítő a vademberek között. A parasztyerekek vastag nadrágját kegyetlenül kiporolták. Tizennégy-tizenöt évesek voltunk, mégis gyerekek, vásott, furcsa kamaszok. Átkutatták a zsebeinket, a fiókjainkat, nem szabad volt kimennünk a városba, éjjel állandóan virrasztott egy fráter. Mi azonban túljártunk az eszükön. A motozás után onnan, ahol nem is sejtették, bűvészkézzel kivettük azokat a szerszámokat, melyek az ugratáshoz elengedhetetlenül szükségesek voltak. Ismertük a terepet. Az egész diákoththon ki volt preparálva céljainkra. A katedra alatt föld alatti vezetékek futottak, melyeket az utolsó padból láthatatlanul

mozgathattunk, de az egész intézet, a hatalmas melléképületeivel és laboratóriumaival szinte kerekéken gurult, annyira aláaknáztuk orsókkal, spárgákkal és drótokkal. A sakktablát nem ismeri jobban a sakkmester, mint mi az iskolánkat. Mindent pontosan felmértünk. Tudtuk, hogy az áldozat a kertben mikor botlik meg, és élveztünk minden pillanatot, mely eddig eltelik. Zsebünkben készen álltak a dióhéjak, a békarakéták; a pattogó kakasgyufák kiszámított négyszögekben voltak elszórva, a zúgó szerszámok kezelői alkalmazkodtak a körülményekhez, az assa foetidá-t jóelőre dobtuk az izzó kemence lapjára, úgyhogy kellő pillanatban a koncert teljes volt, egyszerre működtek a tréfa tüzei, zenészei, akikhez aztán – a hatás emelésére – a tréfa illatszerészei is

A kukkoló

csatlakoztak. Nem bírtak velünk. Október végén minden vigyázat ellenére egy kitűnő társunknak sikerült belopódzkodnia a dormitórumba, az igazgató hálószobájába, megközelíteni az ágya fölött lógó szenteltvíztartót, melybe tintát öntött.

Az igazgató este telehintette az arcát tintával, s reggel – szórakozott ember lévén – mindenkinek nagy gaudiumára tintáscsacccal jött be a matematikai órára.

Novemberben már járvánnyá vált a nevetés. A nevetés gonosz epidémia. Csak kevés jó belőle. Hogyha túlságosan élvezünk, akkor elfulladunk és köhögünk, az arcunk elsápad és kipirul, fáj a derekunk, csiklandja a hónunkat, a tarkónkat, a bordánkat. Nem is mulatságból nevetünk tán. Viszkető bizsergés szállt minden tagunkba. Örültünk nagyon az életnek, s talán futottunk előle. Betegek és szomorúak voltunk.

Az igazgató késő délután maga elé hívott bennünket a zöldposztos asztal elé, ahol két égő gyertya között a fekete feszület komorlott. Lángoló arccal beszélt:

– Az ördög incselkedik veletek. Az ördög...

Igazat adtunk neki. Úgy éreztük, hogy ezen az őszön az ördög tréfál, az áll a hátunk mögött, az kényszerít új és új csínyekre, de nem tehattunk ellene. Kicsit mégis elszomorodtunk. Helyzetünket menthetetlennek láttuk. Meg voltunk győződve, hogy már mélyen elzüllöttünk, nem lehet rajtunk segíteni, és a pokol vár ránk, melynek kínjait a hittanár a biblia szörnyű szavaival, kárminnal és feketével festette le nekünk.

Decemberben két diákot ki-

csaptak. Ekkor kicsit megszeppentünk. De az üldöztetés még erősebben összekapcsolt, és most már a kétségbeesés dühével tréfáltunk. Igaz, a tréfáinkat csak egymáson próbáltuk ki. Nem múlt nap, hogy valami újat ki ne találjunk. Este a lepedő alatt rendesen vizes lavórt találtunk, amibe a vigyázatlanok sziszegve ültek bele, de nem ütöttek zajt, nehogy észrevegye a fráter. Párnánkba fojtottuk nevetésünket. Reggel gyufa pörkölte talpunkat, a cipőinkbe vizet öntöttek, a nadrágunk szárát, a kabátunk ujját cukorspárgával kötözték össze, a könyveinket s a füzeteinket az ágy alatt találtuk meg. Ezek a fogások is elavultak. Láthatatlan sodronyokat feszítettünk a szobában, amikben este tízévelhűszával buktunk el, s bevertük a homlokunkat. Tűket és szegeket csempésztünk a párnák közé. Sokan sebeket ejtettek a testükön. De a vért némán letöröltük, a sebeket neveltünk, büszkén és hősiezen viseltük.

Egy decemberi éjjelen két fiú kiszökött az intézetből.

Átugrottak az alacsony kerti falon s bementek a városba, hogy hírt hozzanak nekünk mint a követek. Mindnyájan együtt éreztünk velük. A sötétben izgatottan vártuk őket. Árulástól nem kellett tartanunk, mert az első eminens, a piros arcú, szőke fiú, aki a tanárnak kéme volt, egy emelettel följebb aludt, külön szobában, egy hallgatag és beteges német fiúval.

Nehezen múltak az órák. Időnként kinéztünk a folyosó ablakán, nem jönnek-e? A havas kertben fúj a szél, búsan álltak a sötét fák, senki se jött.

Azt hittük, valami bajuk esett. Lehet, hogy a falon valaki meglátta őket, talán a cirkáló rendőr, s letartóztatta s bekísérte mindkettőt. A gyávábbak már félték, arra

gondoltak, hogy jobb lett volna, ha otthon maradnak és ki se mennek. Néhányunk azonban erősen bízott az eszükben és az erejükben. A fráter az újbortól részegen horkolt a kis szobájában. Vártunk. Csendesen beszélünk, jelekkel, az arcunkat az arcunkhoz tapasztva, a szívünk dobogásával. A toronyóra elverte az éjfél. Még mindig dermedten és mozdulatlanul állt a kert. Minden öt percben kinéztünk. Végre egyik diák visszaoson a folyosóról:

– Valaki jár a kertben.

Elmondta, hogy a havas kerten egy árnyékot látott átsuhanni.

A borzalom lúdbőrözött végig gerincünkön. Arcunk, szájunk, kezünk hideg volt. Egy ingben álltunk a hálószobában, némán. A szívünk hangosan dobogott. Mindenféle rémmesére gondoltunk, s most már a legbátrabb is tanácstalanul állott, hátha valami történt. Öt perc múlt el így, ebben az ájult izgalomban A kém kirohant a folyosóra. Csendes lépések hallatszottak.

– Ki az?

– Jönnek.

– Ők azok?

– Ők.

A megenyhülés sóhaja szakadt fel. Visszaosontunk hideg ágyainkba, fülünk-re húztuk a paplanainkat, elfojtottuk a mámoros, tűrhetetlen örömet és tettettük az alvást. A két fiú megérkezett.

Az egyik az osztály leggazdagabb tanulója volt, akinek az apja – egy vidéki gyógyszerész – havonta kétszáz korona zsebpénzt küldött, a legjobb tornász és vívó, a legelső nőhódító. Ő jött be legelőbb. Cipőjét már a jeges folyosón levette, nehogy kopogjon. Mindig kivágott mellényt, ragyogó ingmellet, jó cipőket viselt, fekete haját hosszúra növesztette, s

érdekesen csapta halvány homlokára. A másik egy különös szerb fiú, a legrosszabb tanuló, a mi vezérünk, aki már többször menekült meg a kicsapás veszélyétől. Kemény, ravasz és kegyetlen fickó. Szurokszemei fénylenek. Azt mondják, kicsit eszelős is. Ujjait a szemére teszi, arcát a nap felé tartja s játszik a fényvel. Különben mindenütt híresztelik róla, hogy iszik és kártyázik, mindenesetre nagyon érdekes, imponáló ember.

– Várjatok – suttojják –, maradjatok fekke.

Az izgalomtól alig bírunk maradni, de ők urai a helyzetnek, élnek a joaikkal, parancsolnak velünk. Csak később engedik meg, hogy meggyűjtsunk egy szál gyufát. A gyufafényben sápadtak. Keresztbe tett lábbal ül a gazdag fiú és nagyon levertnek látszik. Haja a hideg ellenére verejtékes. A szerb fiú vigyorog. Zsebéből hatalmas üveget húz ki:

– Pálinka.

Aztán egy kendőből valamit kibugyolál:

– Kártya.

Még mindig van valami meglepetése:

– Dohány.

Végül egy rúd paprikásszalonnát tesz az ágyunkra.

– Jól mulattatok?

Némán intenek.

A diadal részegítő szellője fúj át a szobán. Lassanként felmelegsünk az ágyban, örülünk a késő éj szokatlanságának. Kézről kézre jár a pálinkás butykos. Néhányan gyertyafénynél kártyáznak, cigarettáznak. A gazdag fiú elmeséli, hogy a szomszédban szemérmetlen cselédek megszólították, valamit mondtak neki, amit nem akar ismételni, nevettek és eltűntek. Később hosszabb elbeszélésbe kezd, nagyon halkán, suttogva, amit a

körülötte állók izzó szemmel hallgatnak. A csendet röhej szakítja meg.

– Szőke?

– Szőke – feleli.

A kedv egyre magasabb fokra csap. Óvatosan hancúrozunk, úgy, hogy neszét ne vegyék az éjjeli tivornyának, lábujjhegyen rohanunk a szobán, vigyázva csapjuk egymás fejéhez a párnákat, a dunnákat. A szerb a legvigább.

– Hagyjátok, gyerekek. Valami újat kellene kitalálni.

– De mit?

Egy vékony faggyúgyertyát gyújtunk meg az éjjeliszekrényen. A szerb az ágyra könyököl, lihegve maga elé mered és gondolkodik.

Csuklik és tüsszöl a nevetéstől.

– A fráter alszik. Csendesen felmegyünk az emeletre. Az első eminenshez...

– És?

– A többit bizzátok rám.

– Víz? – kérdezzük.

– Dehogy.

– Tűz?

– Dehogy.

– Nálad van a spárga?

– A szeg és a lánc?

– A gyufa?

– Minden nálam van, csak gyertek.

Kicsit izgatottnak látszik, de fehér ajkán halványan és kísértetiesen, még mindig ott vonaglik valami eltorzult nevetés.

– Ilyen tréfa még nem volt.

Nem tudom, miért éppen az első eminens választjuk ki, akit kémkedése ellenére is mindnyájan szeretünk a tudásáért, a tapintatáért. Ebben a pillanatban talán bosszant a rövidlátása, a vakondokszeme, a szorgalma. Szeretnénk kicsit kínozni, csiklandozni, csupa szertetből megforgatni, elverni, megrémíteni,

Házassági tanácsadás

s aztán hirtelen kibékülni vele, hogy másnap megint bízhassunk az ő meleg és becsületes szívében és gyémánt eszében. Vajon mit csinálunk vele? Ez a szelíd fiú már az ugratás minden skáláját végigcsinálta. Csillagot ugrott, vizes lepedőbe csavartuk, kísértetekkel rémítgettük, az ágyából kicsentük a deszkákat és székeket, asztalokat, padokat állítottunk a paplanára. Mindent békével tűrt.

– Jöjjetek – mondja végül a vezér, határozatlanul.

Felrántjuk nadrágunkat, egy pillanat alatt készen vagyunk, az első emelet felé mászunk a sötét folyosón.

Legelől mászik a szerb, mint egy izmos farkas.

Ottan kuporgunk a fiú ajtaja körül, ki térdel, ki négykézláb, ki hasmánt fekszik.

– Csak aludna.

Óvatosan kinyitjuk az ajtaját.

A lámpa ég, nem alszik, az asztal mellett ül, hálókabátban, egy ingben; vörös tintával vonalakat húz, számokat vet, apró gyöngybetűket ír. Szemén a pápaszem. Lesüllyeszti a fejét, hogy jobban lásson a félhomályban, a szemüveg mögül sandít ránk.

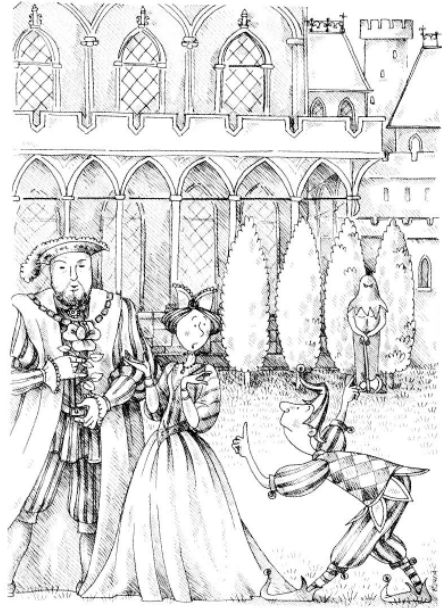
– Mit akartok? – mondja nyugodtan, fennhangon.

Nagyon elkedvetlenülített, hogy nem találtuk agyban.

A szerb azonban hirtelen rávetette magát, brutálisan bekötötte a szemét, leteperte a földre.

– Engedjete – kiabál a fiú –, ne bolondozzatok. Menjetek aludni.

Újra szétpukkan egy fakó nevetés, de ezt elégedetlenség követi. Világos, hogy az ugratás nem sikerült. A szerb zavartan mered maga elé.

Most már lökdössük, hogy tegyen valamit, ő pedig várakozik, vissza akar húzódni, de mi a háta mögött állunk, követelődünk és nem engedünk.

– Csiklandd.

Csiklandozni kezdi a tarkóját.

A fiú alig nevet, békésen tűri.

– Nem nevezsz? – kérdezzük tőle csúfondárosan.

Csiklandd erősebben – kiabáltunk.

A kis diák piros arcán semmi nyoma a nevetésnek. Nyugodt, dacos, az egészet butaságnak tartja.

Ekkor valaki hátulról kivesz a zsebéből egy hatalmas szalonnavágó kést, röhögve a szerb kezébe nyomja:

– Ezzel csiklandd!

A szerb tévovázva zsebre dugja a kést.

Valamit tenni kell. Rángatjuk a kabátját, unjuk a kuporgást a padlón, csendes

Korszakos

zendülés van készülöben. Egyszerre megbotlik, a nevetés reá irányul, elsöpri őt, valami kibújót keres, hogy megint a helyzet ura legyen. Nagyon félünk és nagyon nevetünk. Már mindenen nevetünk, mindent mulatságosnak találunk, azt is, hogy ott áll birkózva a fiúval, mozdulatlanul, mint valami hivatalos személy, s nem tud mihez kezdeni.

Egy egész perc múlik el így.

– Kezdd már – tombolunk a dühtől.

A sötétségben aztán valami megvillan.

A kés lassan forgatja, félrehajtja a fiú ingét, a bordája fölé emeli, de ugyanekkor erős tenyerével befogja a száját, óvatosan csiklandja a késsel, tréfából, csupa tréfából, a fiú hálókabátja mozogni kezd, a szerb nem enged, tovább csiklandja

egyre jobban, aztán lassan megkarcolja a késsel, a padlón nedves sáv fut végig, a kés beljebb megy a bordák közé, egyre mélyebben, már reakönyököl a késre, egy kis nyöszörgést hallunk, egész testével reáhajol a fiúra, aki hanyatt fekszik, és még mindig nem tud hangot adni.

Néhányan, akik távol az ajtóban állnak, hangosan nevetni kezdenek, mi is velük nevetünk, de már sírósan, elkényszeredett kedvvel, sejtjük, hogy a tréfa, a nagyszerű tréfa sikerült.

– Megvan? – kérdezik tőle.

– Meg – int, és az arca hidegen mosolyog.

De azok, akik közel állunk hozzá, megijedünk, valami retteneteset sejtünk, rohanunk ki a szobából.

– Mi történt?

Nem tudjuk, de a decemberi éj hideg, a kétségbeesés, a nevetés kiűz a kertbe, onnan pedig menekülni tovább, valahova, nem tudjuk, hova.

Átvetjük magunkat a falon, mint az örültek és rohanunk.

Előttünk a kisváros, apró fehér házzal. Ördögi hatása van egy ilyen kisvárosnak éjjel. Koromfekete minden, csak a kocsmák ablakai parázslanak, mint a pokol rostélyai és összeolvadnak a trombitabandák vörös hangjaival. Futunk a külváros felé. Ott már-már alig jártak emberek. Kósza parasztlányok kuncsorgognak, akik nappal mostak, színehagyott kendőkben, vastagon és rosszul kifestve, a hangjuk meleg és buja, de a kezük a szappantól rücskös. Néha egy-egy részeg ember orra bukik, hirtelen, mint hogyha puskagolyó találta volna.

Egy kaszárnya előtt sétál az őr.

A fenti novella alapján készült Gárdos Péter: Tréfa című 2009-es filmje.

Nyerje meg a Politechnikum Az Év Mikulásgyára díjat!

Ahogy immár hagyományosan, idén is lesz Mikulásgyár 2009. december 11. és 22. között mindennap 12:00-tól 22:00-ig a Múcsarnok mellett, a Felvonulási téren. Ide várjuk azokat az ajándékokat, amelyeket karácsony előtt a rászoruló gyermekek között osztunk szét.

Arra kérjük az iskolapolgárokat, hogy juttassanak el egy megunt, de jó állapotban lévő játékot a Mikulásgyárba, és mi elpostázzuk azt a leginkább rászorulónak.

A Mikulásgyár természetesen megjutalmazza azokat a diákokat, akik elhozzák fölöslegessé vált játékaikat. Az akcióban részt vevő iskolák között három értékes díjat sorsolunk ki, a fődíj pedig egy bécsi osztálykirándulás.

Ha az ajándékok mellett egy produkcióval

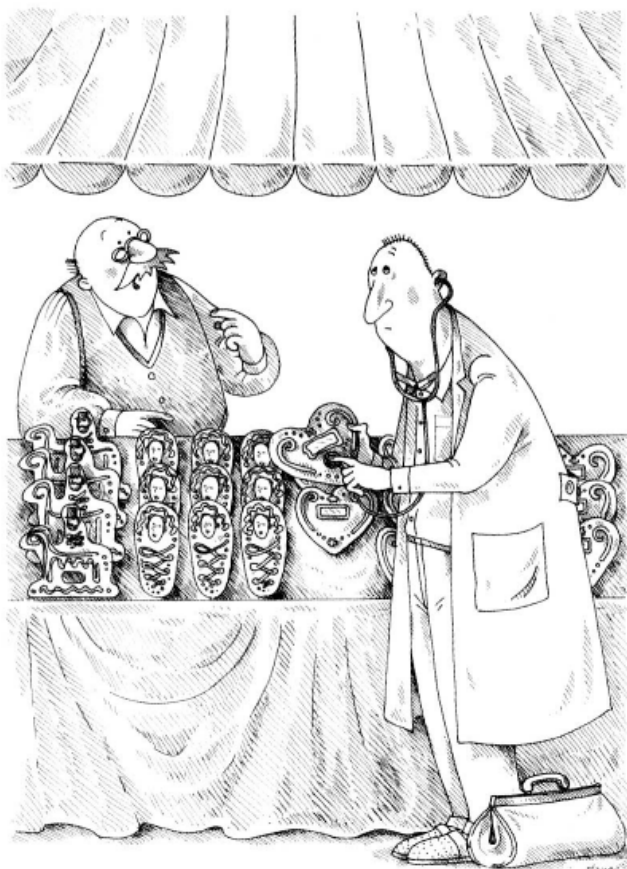
is szeretné az iskola kifejezni szolidaritását, szívesen várunk minden színpadképes előadást, amelyet a Mikulásgyár ideje alatt (2009. december 11-től 22-ig) a délutáni órákban (14:00 és 17:00 között) mutathatnak be a gyerekek.

Ha lemaradnak erről a lehetőségről, akkor se csüggedjen senki, hiszen bármikor bárki meglátogathatja a Mikulásgyarat, ahol mindennap más programokkal, koncertekkel és érdekességekkel várjuk az ajándékozókat.

Érdeklődni a programokról és további részletekről az azprodukcio@azprodukcio.hu e-mail címen vagy a 06 20 344-2772 ill. 06 30 230-1750-es telefonszámokon lehet.

Mikulásgyár szervezői

Hivatástudat

Tartalom

Iskolatanácsi emlékek	2
A PoliDOMINÓról	4
Rob mesél az E-thru-B projektről . 6	
Yvette beszéde a szalagavatón	7
Sporteredmények	8
A Szövegmondó versenyről	8
Ügyelet	8
„Az én életem...” pályázatról	9
Angol sarok	10
Irodalmi háziverseny	12
Bródy Kata az Őszövetségben	16
SB tragédiája	18
ALL-GOs verselmények	21
Adorján András Leányfaluról	22
Kosztolányi Dezső: Tréfa	25
Mikulásgyár	31

Az illusztrációk Szűcs Édua munkái, akinek a közelmúltban jelent meg *Karikatúrák 4.* című kötete a Pallas Páholy Kft. gondozásában. Köszönet a rajzokért és a vidám percekért.

Az alábbi kép címe *Se füle, se farka,* a címlapé pedig *Kölcsönkenyér.*

KEDVES POLIGRÁF-OLVASÓK!

MINDJÁRT ITT A TÉLI SZÜNET, A KARÁCSONY, A „boldogújév”. MINDENKINEK TELJEN BÉKÉSEN, KELLEMESEN, HASZNOSAN, SIKERESEN, SZERETETBEN, BŐSÉGben!

A SZERK.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poliográf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Kalina Yvette

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit[kukac]poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft. sokszorosító műhelyében